

Mifas no pot obrir l'aparcament a la carretera Barcelona per manca de llum

► Fecsa ha informat l'entitat que necessitarà uns quinze dies per trobar el punt de connexió

GIRONA | T.C.C.

■ L'aparcament que el Grup Mifas ha construït a la cruïlla entre la carretera de Barcelona i el carrer Emili Grahit de Girona ja està acabat però el Grup Mifas, que ha de gestionar-lo, no el pot obrir perquè, segons afirma, la companyia Fecsa-Endesa no troba la connexió que ha de permetre que l'estacionament tingui electricitat.

L'aparcament, que disposa d'un centenar de places, va acabar-se de construir aquesta setmana però Fecsa calcula que no podrà dotar-lo de llum fins d'aquí a quinze dies, segons explicava el president de Mifas, Pere Tubert. Aquest retard provoca que l'estacionament no pugui obrir, ja que no funciona la barrera, ni la cabina on s'ha de pagar, ni la il·luminació dels fanals.

Una situació esperpèntica

El fet és que les cinc persones (procedents de la borsa de treball de l'associació) que treballaran a l'aparcament ja estan contractades però el Grup no pot oferir el servei per causes alienes a la seva voluntat. Pere Tubert explica que l'associació, vista l'oportunitat, va negociar un conveni amb el propietari del solar i va demanar els permisos a l'Ajuntament de Girona perquè permetés l'estacionament i ara s'ha trobat aquesta «problemàtica» que, a parer seu, és «esperpèntica». El president

L'aparcament de Mifas està acabat però no té la connexió a l'electricitat.

LA CLAU

POSSIBLES DESCOMPTES

Clients de comerciants de Sant Narcís i usuaris de la Renfe

► Mifas afirma que els clients dels comerços associats de Sant Narcís i els usuaris de Renfe podrien tenir descomptes. Això serà, segons l'entitat, si hi ha disponibilitat de places a l'aparcament.

del Grup indica que «hi ha operaris que estan fent forats buscant un cable».

El president de l'entitat remarca que a banda d'explotar el negoci per poder treure'n diners, l'aparcament també ha de tenir una funció social, ja que la zona ha quedat molt mancada de places a conseqüència de les obres del Tren d'Alta Velocitat (TAV).

Tubert lamenta que, malgrat la crisi econòmica, l'entitat està

mantenint i «fins i tot fent créixer la plantilla de personal» gràcies a inversions fetes anys enrere i que, «a canvi, ens posen traves com aquesta».

Aquest aparcament serà el segon que s'obrirà en aquest sector en poc temps per fer front a la pèrdua de places a la zona. Fa unes setmanes ja se'n va obrir un altre a la nova seu d'Hisenda, a l'avinguda Sant Narcís. Aquest estacionament és gratuït.

Acaben els treballs del carril bici que uneixen els trams de Girona i Salt

GIRONA/SALT | DdG

■ El nou carril bici que unirà Girona i Salt s'inaugurarà aquest dissabte a la tarda. Amb un pressupost de 332.867 euros, la primera fase de les obres ha estat finançada pel Departament de Governació amb 183.958 euros del Pla únic d'obres i Serveis de Catalunya (PUOSC). Amb aquesta actuació s'ha creat un carril bici totalment urbà per unir dues rutes: la del Carrilet, que va d'Olot a Girona, i la de la Via del Tren, que va de Sant Feliu a Girona. El carril té una distància de 1.740 metres i segueix el traçat dels carrers Pep Ventura, Monfalgars, Montnegre i passeig d'Olot.

En una segona fase, amb un pressupost de 166.146 euros, i finançada amb 106.783 euros del Puosc, s'ha construït el tram del carrer Emili Grahit del carril bici que va de Ripoll a Sant Feliu de Guíxols, entre els carrers del Migdia i els Països Catalans.

A la inauguració del carril bici (16.30h) al Parc de la Massana de Salt, hi assistiran les alcaldesses dels dos municipis, Iolanda Pineda i Anna Pagans, a més a més del director general d'Administració Local del Departament de Governació i Administracions Públiques, Carles Bassaganya, acompanyat de la directora dels Serveis Territorials del Departament a Girona, Mireia Mata.

Albert Ruhí
BIÒLEG

LA PRIMAVERA ARRIBA I L'HIVERN ES RETIRA

A mesura que va transcorrent el mes de març, cada cop més indicis ens recorden que l'arribada del bon temps és imminent. Passejar aquests dies per la ciutat i per la seva rodalia més immediata és un festival de colors, d'olors... i de retrobaments amb alguns animals prou enyorats, que ostenten una gran càrrega simbòlica, que transmeten emocions que van més enllà de l'espècie que han vingut a perpetuar en aquest món. És el cas de les orenetes que ja s'estan deixant veure –això sí, encara tímidament– per alguns racons gironins com les ribes de l'Onyar, o de les primeres observacions de reinetes, aquestes llampants granotetes que estan tornant a raucar arreu on una mínima infraestructura humida els ho permet.

Imatge del carrer de l'Eixample de Girona, amb els arbres en plena efervescència.

És clar que l'arribada de la primavera més clàssica es percep, sobretot, als indrets més naturals. Als contraforts del massís que tenim a tocar, les Gavarres, fa dies que la gatosa que tenia de groc els vessants ha donat pas a les primeres flors d'estepes, de petals arrugats i fràgils; de la mateixa manera que sargantanes i sargantanes, que van descobrir els beneficis de l'energia solar molt abans que nosaltres, estan aprofitant les temperatures càlides de les hores centrals de cada dia per termoregular-se i exhibir-se, encara mig endormiscats. A les ribes dels rius i rieres fa setmanes que les violes que florien –aprofitant que els arbres caducifolis que tenen per sobre seu, encara sense fulles, no els feien ombra– van deixar pas a una multitud de petites flors, que també entapissen prats i erms d'arreu, i que ja

atrauen les papallones com la cleòpatra o la llimonera que, després de passar l'hivern en fase adulta –amagades entre la vegetació– reprenen l'activitat.

Però en canvi, a la ciutat probablement la cursa primaveral acostuma a passar més inadvertida. No em refereixo a la florida massiva d'arbusts exòtics, que hi ha plantats aquí i allà; sinó a la primavera genuïna, la que ens durà el cant del rossinyol al barri de Palau i els primers grills a Santa Eugènia, la dels xiscles dels falciots negres a Sant Narcís i les esfinxs que s'alimenten de libar el nèctar de les flors de jardins i parterres, en ple brogit de l'Eixample. La mateixa primavera que precipitarà la reproducció dels petits tòtils a les bassetes del Barri Vell –com la dels jardins del Dr. Figueras, que quan té aigua és l'escenari d'un festival in-

comparable, a base de reclams aflautats i asincrònics-, i que convida a aprendre com els mascles de l'espècie exerceixen la tan proclamada igualtat de gènere, tenint cura de la descendència i remullant la posta que traginen a l'esquena, amb una periodicitat admirable. És aquesta primavera, potser menys vistosa però immensament visible, a la qual sovint girem l'esquena. La que ens anuncia les boniques ficàries –o gatasses– que també van aixecar la veda, florint pels voltants de la Font de l'Abella; les sargantanes que ja es mouen actives pels voltants de la Facultat de Lletres; o el xot, que està a punt d'arribar –aquest fascinant mussollet, migrador i insectívor, amenitzarà amb els seus xiulets els vespres al Campus de Montilivi-. Si l'orenetes donava el tret de sortida, al moment d'escriure aquest article –«Sant Josep fa parlar el cucut i Sant Pere el fa callar»– deu estar arribant també un altre d'aquests símbols alats, ben fàcil de sentir des de Pedret o el Pont Major.

Malgrat que al nostre país els fenòmens naturals són motiu de conversa habitual, un gran desconeixement del medi natural –especialment, si ens comparem amb el món anglosaxó– impera en la societat urbana. A la ciutat de Girona, per la seva mida i, malgrat tot, pel seu bon estat de conservació, encara ens podem deixar meravellar pel calendari de la natura: al Parc del Migdia o a la Devesa, als jardins dels Alemanys o als de Pedret, a les ribes del Ter, l'Onyar o el Galligants, o a les avingudes, carrers i a l'entramat més urbà. L'hivern es retira i la primavera arriba: gaudim-ne!